

EESTI
KUNSTIAKADEEMIA

Disainiteaduskond
Ehte- ja sepakunsti osakond

/portfolio / 2016 / ELIS ILVES

PAANIKA / Juhendaja Piret Hirv / raud / 2011

CV

Elis Ilves

20.05.1990

2011-2016 Eesti Kunstiakadeemia, ehte- ja sepakunsti eriala, BA

Näitused

2016 Kafedra, Narva, Narva kunstiresidentuur

2016 Melting Point, Valencia

2015 Pinnaall, ehte-ja sepakunsti eriala lõpunäitus, Jaani Seek, Tallinn

2014 Ferromenaalne, ehte-ja sepakunsti eriala üliõpilastööde näitus, Tallinna Kunstihoone Galerii

2013 SIHT THIS ehte-ja sepakunsti eriala üliõpilastööde näitus, Teater NO99, Tallinn

Meistriklässid

2015 Philip Sajet, *Jewellery is a Language – let's speak it!*

2013 Ruudt Peters, *Air*

2013 Kertu Tuberg, valu

2013 Bettina Speckner, *Objects Reloaded*

2012 Tarja Tuupanen, *Sense of Stone*

Tööd kollektsioonides

Eesti Kunstiakadeemia ehte- ja sepakunsti eriala Üliõpilastööde Fond

MANET I / Juhendaja Eve Margus-Villems / klaas, hõbe / 2012

MANET II / Juhendaja Eve Margus-Villems / teras, bituumen / 2012

MANET II

SALLINÕELAD / Juhendajad Eve Margus-Villems, Piret Hirv, Tanel Veenre / teras, kumm / 2015

MÄRKMED / NOTES

ENTERING THE SILENCE

(A STATE OF MIND) /

(FROM ABSURD TO SUBLIME)

/THROUGH CLOTH THEY'RE

MADE THE SAME / COVERED,

LIKE WORKS OF ART / ANONYM-

ITY / NOT SEEN / NO PERSON-

ALITY / EVERY INDIVIDUAL IS A

WOMAN, REPRESENTING THE

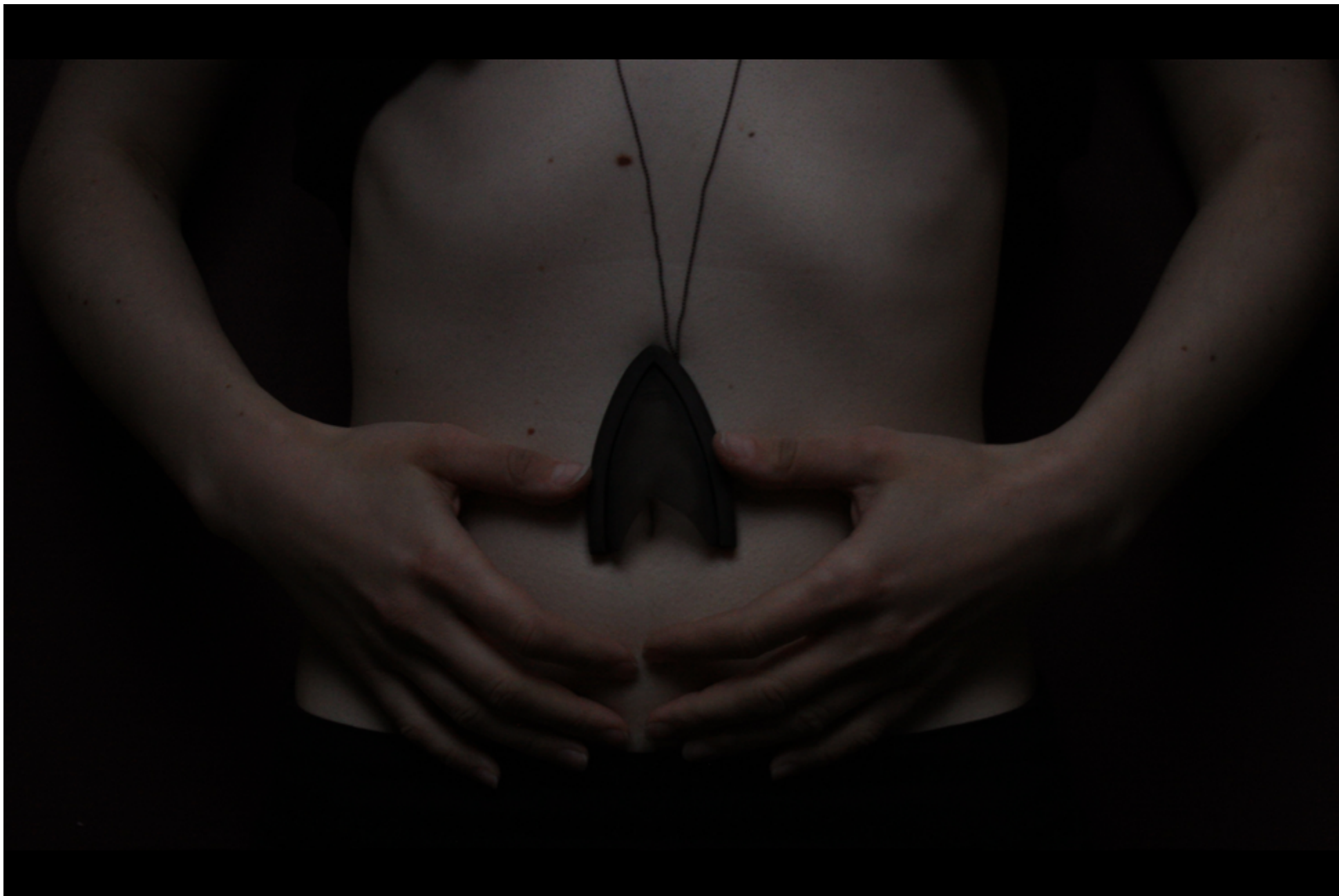
ENTIRE SEX / (SUPERHUMAN)

DIVINE / IGAVESED.

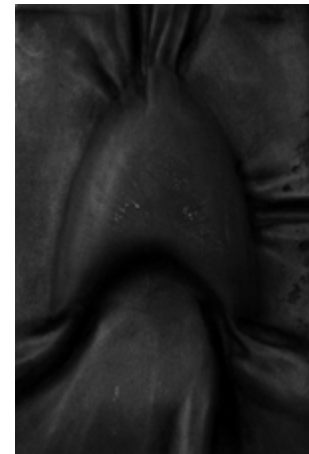

MASK / Juhendaja Ulvi Haagensen / alumiinium / 2013

PÜHAK / Juhendaja Tanel Veenre / vask, teras, hõbe / 2015

TOLM / Workshop / Juhendaja Tarja Tuupanen / seebikivi / 2012

Tarja Tuupanen / workshop / marmor

Villu Plink / workshop / pesulõksud

Interpretatsioon / Piret Hirv /
klaas

Philip Sajet / workshop / kadakas, tina

Tehnoloogia kursus / kahalong

Tehnoloogia kursus / vask, email

MEESTEEHE / Juhendajad Eve Margus-Villems, Piret Hirv / teras / 2014

HOMMAGE ALEXANDER MCQUEENILE / Juhendaja Eve Margus-Villems / tina, hõbe, teras / 2013

Ehtekunst on täiesti absurdne asi. Põrutuskindel kunst. Luuakse midagi väikest ja õrna, see armeeritakse siis metall konstruktsiooniga, et oleks lihtsam kaasas kanda ja siis keegi kuskil paneb selle karpi ja võib-olla vahest harva vaatab. Loodud üksi nautimiseks. Tegijale on see sisemonoloogi material-

seerimine, mis nõuab suuremat ego ja meelekindlust. Kui ei ole siis ei õnnestu. Skisofreenikule on see ülemõistuse käiv ülesanne. Õppima tulles esimese tööna oli soov teha midagi rasket, tohutult rasket, nii rasket kui seda väikeses formaadis on võimalik. See tunne, et asjadel peab olema kaalu ei

ole kadunud. Kätte võttes võiks ASI raske olla. Siis on tunne, et on päris, mitte mängult. Asjad mis on meie eluaja mõistes igavesed, ehk siis säilivusajaga natuke kauem kui 100 aastat on rasked ja neid maha jättes võid enamvähem kindel olla, et tagasi tulles on nad ikka seal. Seega raskus on lohutav, kuigi

päris igavesed asjad on kaaluta. Aga päris igaveseks me oma asjadega siia jääda ei saa ja minnes prügi maha jätta ei ole mõtet. Kui kuskil keegi võib millestki nii lihtsast kui käeshoitavast objektist lohutust saada, siis on mõtet.

Aitäh !